

رامین پرتو

نیمه شب گذشته در واشنگتن دی سی، تعطیلی دولت فدرال ایالات متحده رسماً اعلام و آغاز شد؛ در خدای که نه تنها دستگاه‌های اجرایی واداری آمریکا را فلج کرده بلکه بسار دیگر شکاف‌های عمیق حزبی در ساختار سیاسی ایالات متحده را به نمایش گذاشته است. پس از شکست سنای آمریکا در تصویب لوایح تأمین مالی دولت، کاخ سفید و جمهوری خواهان انگشت اتهام را به سمت دمو کرات‌ها نشانه گرفتند و در مقابل، رهبران دمو کرات این اقدام را نتیجه سیاست‌های افراطی ترامپ و حزب جمهوری خواه دانستند.

دفتر مدیریت و بودجه کنگره آمریکا که نهادی غیر حزبی به حساب می آید، برآورد کرده است که تعطیلی دولت باعث خواهد شد روزانه حدود ۷۵۰ هزار کارمند فدرال به هر خصوصی اجباری فرستاده شوند و حدود ۴۰۰ میلیون دلار حقوق معوق بماند. این وضعیت نه تنها بخش‌های غیر ضروری دولت را تعطیل می کند، بلکه به مرور اثرات سنگینی بر اقتصاد و جامعه آمریکا خواهد داشت.

نکنه اینجاست که این نخستین تعطیلی دولت از سال ۲۰۱۸ (دور اول ریاست جمهوری ترامپ) است؛ با این تفاوت که این بار برخلاف سنت گذشته که کارکنان پس از پایان تعطیلی دوباره به کار بازمی گشتند، دولت ترامپ در دور دوم ریاست جمهوری اش تهدید کرد که اخراج‌های دائمی صورت خواهد گرفت و حالا موجی از

دموکرات‌ها، تعطیلی دولت را بخشی از راهبرد ترامپ برای اعمال فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد اتحادیه‌های کاری و افکار عمومی را مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل پذیرش نیست

نگرانی و تنش در میان کارمندان فدرال ایجاد کرده‌است.

بن‌بست سیاسی در کنگره

نقطه آغاز این بحران، شکست سنادر تصویب لوایح دوحزبی بود. جمهوری خواهان با وجود کنترل هر دو بخش کنگره آمریکا (سناتو مجلس نمایندگان)، برای تصویب لایحه بودجه به ۰ عرأی در سناتو نیاز داشتند، اما تنها ۵۳ کرسی در اختیار آنها بود و در مقابل دمو کرات‌ها با انسجام کامل، لایحه پیشنهادهی رارد کردند و حتی تلاش جمهوری خواهان برای تصویب نسخه‌ای ساده‌تر نیز ناکام ماند.

در این راستا مایک جانسون، رئیس

مجلس نمایندگان، دمو کرات‌ها را مقصر

دانست و گفت که «به نظرم تعطیلی دولت

اکنون ناگزیر است اما مساله این است که

چاک شومر (سناتور دمو کرات) تا چه زمانی

می خواهد دولت را تعطیل نگه دارد و قمار

خطرناکی است.» در سوی دیگر، چاک

شومر، رهبر اقلیت سناتو حکیم جفریس رهبر

اقلیت مجلس نمایندگان، اتهامات را متوجه

جمهوری خواهان و شخص ترامپ دانستند و

تاکید کردند که کاخ سفید با تهدید به اخراج

گسترده، می خواهد با ابزار ارباب، لایحه‌ای

حزبی (ونه ملی) را به تصویب برساند.

به هر ترتیب، این جدال سیاسی، دولت

آمریکا را وارد تعطیلی رسمی کرد و این

وضعیت طبق تجربه‌های گذشته می‌تواند از

چند روز تا چند هفته ادامه پیدا کند.

ترامپ بازی تعطیلی: راهبرد یا تصادف؟

سؤال کلیدی این است که چرا دونالد ترامپ همانند دوره نخست ریاست جمهوری اش، بسار دیگر تن به تعطیلی دولت داد؟ بررسی‌ها نشان می‌دهد ترامپ از تعطیلی دولت نه به‌عنوان شکست، بلکه به‌عنوان ابزاری برای فشار سیاسی استفاده می‌کند. در دوره اول، ترامپ سه بار با تعطیلی دولت مواجه شد؛ طولانی‌ترین آن ۲۵ روز به طول انجامید که به رکوردی تاریخی بدل شد و او همواره معتقد است این فشارها می‌تواند دموکرات‌ها را وارد به عقب‌نشینی در حوزه‌هایی همچون مهاجرت، بودجه

دفاعی و کاهش هزینه‌های رفاهی کند.

در دور دوم ریاست جمهوری او، تعطیلی

دولت ابعاد تازه‌ای پیدا کرده‌است. ترامپ این

بارنه تنها به هر خصوصی اجباری کارکنان پسند

نکرده، بلکه به‌طور علنی از «اخراج دائمی»

و کاهش دائمی نیروهای فدرال سخن گفته

است. این سیاست در چارچوب طرح کاخ

سفید برای صرفه‌جویی ۲۸ میلیارد دلاری

سالانه معرفی شده و از سوی دولت به‌عنوان

«بزرگ‌ترین کاهش نیروی فدرال در تاریخ

آمریکا» تبلیغ می‌شود. اما در عمل، برای

دموکرات‌ها و اتحادیه‌های کارگری، این

اقدام چیزی جز «ارعاب و سرکوب سیاسی»

نیست.

از نگاه ترامپ، تعطیلی دولت فرصتی است

برای پاکسازی نهادهای فدرال از نیروهایی

که به‌زعمو «فقداری حزبی به‌دموکرات‌ها»

دارند. او بارها تاکید کرده که اخراج‌های بیشتر

متوجه کارکنانی خواهد شد که گرایش

سیاسی‌شان به حزب رقیب نزدیک‌تر است

و چنین رویکردی، بحران تعطیلی دولت را

از یک موضوع صرفاً فئودج‌های به عرصه‌ای

کاملاً سیاسی و انتخاباتی کشانده‌است.

دو نگاه متضاد به تعطیلی دولت

مواجهه دوحزبی در پررونده تعطیلی دولت

آمریکا جای رسیده که جمهوری خواهان

تعطیلی دولت را نتیجه لجاجت دموکرات‌ها

می‌دانند و تاکید دارند که لوایح پیشنهادی

کاخ سفید و مجلس نمایندگان «ساده‌ترین

راه‌حل برای ادامه کار دولت» بوده‌است،

به باور آنها کسانی مانند شومر و جفریس با

گروگان گرفتن بودجه دولت، به دنبال کسب

امتیازهای سیاسی در حوزه بهداشت و بیمه

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

شکست سنای آمریکا در تصویب لوایح تأمین مالی، شوک جدید سیاسی – اقتصادی به راه انداخت؛

«تعطیلی دولت»، در میدان تقابل دموکرات‌ها و جمهوری خواهان

آمریکابر سر نقش دولت فدرال و اولویت‌های اقتصادی واجتماعی بدل شده‌است.

پیامدهای اقتصادی واجتماعی چیست؟

تعطیلی دولت آمریکا همیشه هزینه‌های

اقتصادی هنگفتی به همراه داشته‌است.

بر اساس گزارش دفتر بودجه کنگره، در

تعطیلی سال ۲۰۱۳، حدود ۲۴ میلیارد

دلار خسارت به اقتصاد آمریکا وارد شد

و اکنون که ترامپ تهدید به اخراج‌های

دائمی کرده، پیامدها بسیار سنگین‌تر

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فراتر از یک اختلاف بودج‌های است و به

بخشی از جدال ایدئولوژیک دو حزب بزرگ

درمانی هستند.

از سوی دیگر، دموکرات‌ها، تعطیلی

دولت را به‌عنوان راهبرد ترامپ برای اعمال

فشار سیاسی و تحمیل سیاست‌های افراطی

می‌دانند و استدلال می‌کنند که کاخ سفید

با تهدید به اخراج گسترده، می‌خواهد

اتحادیه‌های کارگری و افکار عمومی را

مرعوب کند و این موضوع به هیچ وجه قابل

پذیرش نیست. این دو نگاه متضاد، نشان

می‌دهد که بحران تعطیلی دولت چیزی

فر